

Anders Adells släktförening

MEDLEMSBLAD

Nr 75 * Juni 2012

Anders Adells släktförening

Medlemsblad nr 75

Innehåll:

Sida	Rubrik
1	Adressändring, Födda, Avlidna
2 - 21	Promemoria över Öved Adell, av Barbro, Kerstin, Birgitta, Arthur, och Mattias
22 - 24	Inbjudan till släktmöte
25 - 28	Protokoll Allmänna släktmötet 2010
29 - 30	Världen är liten
30	Efterlysning
31	Släktsammankomst på Miskarp
32	Årsavgift
33	Ändringsblankett

Anders Adells släktförening

Ordf.	Annsophie Ringkvist	Bygdegatan 236	583 31 Linköping	013 - 21 32 36
V. ordf.	Lennart Ahlberg	Örberga Bergsäter	585 90 Linköping	013 - 580 14
Kassör	Stefan Adell	Lindesbergsg. 5	582 53 Linköping	013 - 12 83 49
Redaktör	Anette Nystrand	Miskarp 1	595 92 Mjölby	0142 - 105 73

Föreningens postgirokonto Anders Adells släktförening nr 32 02 38 - 8

Adressändring

Jessica Tryggstad, Lustigkullevägen 32 F, 591 47 Motala	/D III 5a-1/
Birgitta Marketeg, Eksätravägen 130, 156 55 Uppsala	E/F I 2a-1/
Zandra o Jimmy Sjöberg, Mårsängsvägen 10, 585 95 Linköping	/D III 9a-1/

Födda

<u>Olivia Marie</u> Lusardi	f. 2009-06-11	/D III 9a-2-1/
Ingrid Esther Charlotta Ljungqvist	f. 2011-04-02	/E I 3a-1-1/
<u>Max Biaggi Bror</u> Tryggstad	f. 2011-08-11	/D III 5a-1-5/
<u>Filippa Linnea</u> Lusardi	f. 2011-08-15	/D III 9a-2-2/
<u>Vilgot Axel</u> Sjöberg	f. 2012-02-14	/D III 9a-1-5/

Vigda

Fredrik Ljungqvist	/E 1 3a -2/
Linn Nilsson - Åkerberg	vigda 2011-08-13

Avlidna

Lisa Adell , född Bank	f. 1918-11-03	d. 2011-10-26	/D III 1/
Kerstin Bertell , född Ahlberg	f.1928-04-03	d. 2011-10-28	E/F I 4a/
Axel Adell	f. 1932-06-27	d. 2011-11-25	/D III 9/

Adressändringar m.m.

Sist i detta Medlemsblad finns det en adressändringsblankett.

Vid ev. ändring (adressbyten, födslar, dödslar m.m.) är det bra om ni skickar in denna blankett till:

Anette Nystrand Svensson
Miskarp 1
595 92 Mjölby
anette_nystrand@yahoo.se

Vår älskade

Öved Adell

* 30 augusti 1925
har gått över gränsen
till evigheten

Lundsberg
den 2 september 2010

BARBRO

Kerstin, Mattias,
Birgitta, Arthur

Lars

Georges, Eva, Bo
Emilie, Joséphine,
Aliette

Cecilia, Adrian, Filip,
Anna

Släkt och vänner

*O, led mig med enkla och
trygga ord
var dag i ditt rike in,
och lär mig att minnas att
denna jord,
och icke blott himlen, är din,
att här ska det prøvas, som
värde fött,
allt efter din stränghets lag;
men mät mig, Gud,
med din mildhets mått
en gång på uppståndelsens
dag.*

B. E. Nyström

Begravningsgudstjänsten
äger rum i Lungsunds
kyrka fredagen den 17/9
kl 14.00. Tänk gärna på
Sv. kyrkans internationel-
la arbete pg 900122-3
eller Läkare utan gränser
pg 900603-2.
Anmälan till minnes-
stunden efter begravning-
en till Fonus 0550-61501
senast tisdag 14/9.

TILL MINNE

Öved Adell hade en humanitär inställning

**Öved Adell, Storfors, dog
den 2 september just
fyllda 85 år. Hans närmas-
te är hustrun Barbro och
barnen Kerstin, Mattias,
Birgitta och Arthur.**

Öved Adell blev filoso-
fie licentiat i Uppsala och
anställdes 1958 som lek-
tor i matematik och fysik
vid Lundsbergs skola. Stu-
dierektorat samt husfars-
skap på Björke ingick tid-
vis i hans tjänst. Han lärde
Lundsbergarna uppskatta
klassisk musik vid mor-
gonsamlingar i kyrkan. En
ögonsten var skolans ob-
servatorium, som han re-
noverade och utvecklade.
Skolans museum likaså.
En viktig parentes under
Lundsbergstiden, var ett år
vid Kenya Science Teachers
College i Nairobi.

Öved hade ett starkt engage-
ment för natur, miljö och
friluftsliv. Hans livsinställ-
ning var humanistisk och
humanitär. Han var en upp-
skattad lärare, som respek-
terade sina elever och var
villig att lyssna och medla,
inte bara i skolans värld.

Öved var länge ordföran-
de i A. Adells släktförening
och redaktör för släkttid-

ningen. Han engagerade
sig också i kyrkan och var
kyrkorådsordförande i
Lungsund, ett ansvarsfullt
kyrkopolitiskt uppdrag.
Den som känner till läget
i Svenska kyrkan vet hur
viktigt det är att många
som tillhör kyrkan tar ste-
get från ett formellt till ett
personligt förhållande i
gudstjänst och medmänsk-
lighet. Öved tog personligt
ansvar.

För släktingar, vänner och
medarbetare var Öved ett
stöd i livet, en trofast vän,
som gav ett rejält handtag
när någon behövde hjälp.
Med sina teoretiska kun-
skaper och sitt praktiska
handlag var han en med-
människa att hålla i han-
den. Det kändes tryggt och
uppmuntrande.

För 20 år sedan var Öved
och hans Barbro nära att
drunkna under en skrid-
skotur nära kyrkan. Ge-
nom ett rådigt ingripande
i sista stund räddades de
till livet. Det var många i
Lungsund, och på andra
håll, som tackade Gud då
och nu ber att Öved ska få
vila i frid.

TORÉ FURBERG
biskop emeritus

Öved Adell

Öved Adell, Lundsberg, har avlidit, 85 år gam-
mal. Han sörjs närmast av hustrun Barbro och
barnen Kerstin, Mattias, Birgitta och Arthur.

Öved Adell, den lille mannen med det ovanliga
förnamnet, det stora huvudet med den tankful-
la, höga pannan och det blyga leendet skulle inte
ha godkänt att bli kallad helgonlik; det pompösa
låg inte för honom, men han skulle ha gillat att
bli nämnd en sann kristen.

Men vi på Lundsberg tyckte nog att det låg
något helgonlikt i hans självklara pliktuppfyllelse.
Liksom de allra första lärarna vid vår äldsta
internatskola bosatte sig Adell efter pens-
ningen på andra sidan Hällsjön. Därifrån kunde
han se sin skola, men till skolans glädje såg han
inte endast, han deltog, utan åthävor, med stilla
auktoritet i det som skedde på skolan, och sär-
skilt i dess kyrka.

Tidebönen hade han fått med sig från unga år,
fadern Artur Adell var en av liturgiins förnyare.
Den kristna tron delade han frikostigt med alla
som ville vara med. De många lundsbergare,
som nu tänker på Öved Adell minns honom med
tacksamhet och vördnad.

BERTIL CAVALLIN

Vi vill rikta ett varmt och innerligt tack till alla som hedrat Öveds minne på olika sätt i samband med hans död, genom blommor och kondoleanser, men också genom deltagande, på olika vis, i den vackra och minnesvärda gudstjänsten i Lungsunds kyrka. Vi vill dessutom tacka för tröstande ord, brev, telefonsamtal, kakor, blommor och besök som visat oss att så många delat sorgen efter Öved med oss.

Nog visste vi att vi haft världens bästa make, pappa, morfar, farfar och svärfar, men det blir än mera tydligt i en situation som denna när så många delar med sig av sina minnen och tankar kring medmänniskan Öved.

Kyrkoherde Gunnel Blomgren sa vid minnesstunden efter begravningen att man gärna kunde dela med sig av sin pusselbit för att tillsammans skapa en mer fullständig bild av Öved. Just detta började vi med redan under Öveds 85-årsfirande och då var han med själv och fick ta del av det som sades om honom och hans gärning.

Öveds sista år var märkta av stroke, som han fick när han var 79 år. Det blev svårare att samtala, men Öved lyckades för det mesta göra sig förstådd på olika sätt och han var fortsatt intresserad av de saker som mest upptagit honom under hans friska liv. Hans personlighet, hans goda humör, hans kämparglöd och hans omtanke om sina närmaste, men också om den vidare omvärlden förändrades inte, utan den behöll han livet ut och det är vi alla oändligt tacksamma för!

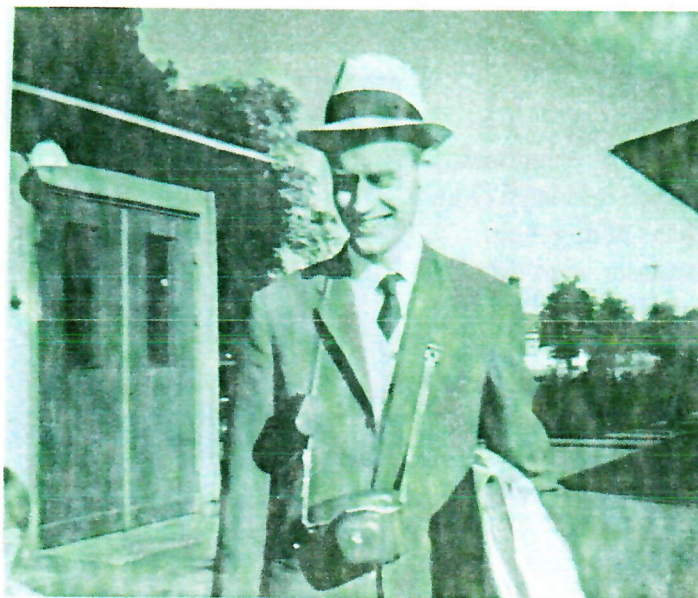
Lundsberg i oktober 2010

Barbro,

Arthur, Birgitta, Mattias och Kerstin

Till Afrika

På bilden i fotoalbumet står Pappa Öved på perrongen i Kristinehamn i en ny ljus hatt och ska resa till Afrika. Det är en solig dag i början av juni 1964, skolorna i Lundsberg och Lungsund har just slutat, och Kenya har varit ett självständigt land i ett halvår. Vi har sålt vår blå Volvo Duett och nu är dagen kommen när Pappa ska resa. Planen är att resten av familjen, Mamma Barbro och vi fyra barn ska fira sommar i Sverige och sedan komma efter i augusti när lägenheten blivit tillgänglig och Pappa kommit igång med jobbet.

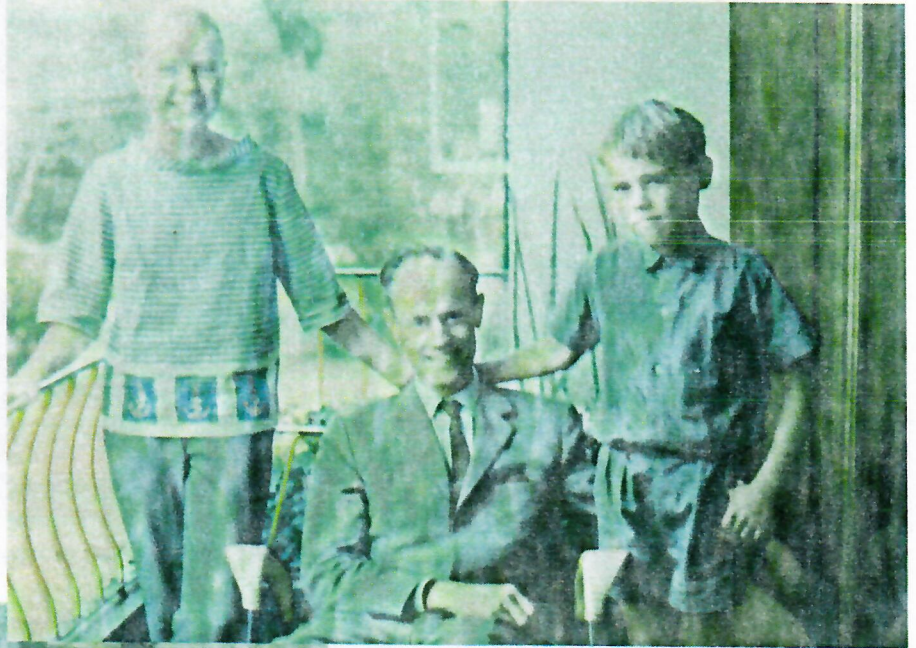
Tillsammans med sin vän och kollega från Karlstad, Göran Wassberg, kommer Öved fram till Mombasa och de kompis-kör på vägar av röd jord de dryga 50 milen upp till Nairobi i varsin vit sprillans ny Saab 95 2-taktare. Öved och Göran hade nog på varsitt håll lusläst häftet "Lediga Uppdrag" som gavs ut av NIB (senare Sida) och UD. Vem av dem som upptäckte tjänsterna på lärarhögskolan i Nairobi vet jag inte, men någon längre övertalning behövdes nog inte.

Till slut kom augusti och vi skulle äntligen åka till Pappa i Afrika. Flygresan var ett stort äventyr, först med Caravelle från Arlanda till Kastrup, och sedan 1:a klass med SAS DC-8 till Nairobi via Zurich, Aten, Kairo, Karthoum, Addis Abeba och Entebbe. Det gjorde ont i öronen varje stopp. Väl framme ville vi alla sitta närmast Pappa och tala själva med honom om allt som hänt därhemma som var viktigt. För mig var det fascinerande med alla bilmodeller som inte fanns hemma. Där fanns Peugeot 403 och 404, oftast grålackerade pick-ups som någon indier i turban som körde. Dessutom fanns det Land Rovers, Triumph Herald, Morris Oxford, men ingen Volvo Duett, knappt någon folkvagn, och bara två vita Saabar i hela stan.

Det fanns TV i Kenya också, och Pappa skaffade en nästan direkt så att vi snabbt skulle börja förstå engelska. Kerstin var den enda av oss som hade läst någon engelska i skolan. Jag var den förste som skulle börja i engelsk skola - S.t George's Primary School - några kilometer från vårt hem. Att komma från 1:a klass i Lungsund till 3rd grade i Nairobi blev en kulturchock. Lärarna var stränga

och krävande och man riskerade smisk på fingrarna med linjalen om man snurrade på pennan. Eftersom jag oftast inte förstod instruktionerna kändes skolan som en otrygg plats, och efter någon månad med gråt och tandagnisslan tyckte Mamma och Pappa att jag lika gärna kunde läsa in 2:an hemma med Mamma och slippa S:t George's. När Farmor Malin senare kom ned i ett halvår hade jag två privatlärare - så tvåan klarade jag lätt.

Det gick bättre i skolan för systrarna, Kerstin gick 2nd grade i en Girls' High School och Birgitta på Lekis med president Kenyattas son. Arthur, 1,5 år, levde runt, lyckades med olika taktiker få sin vilja igenom - och blev snabbt beryktad som "the Boss of the Family" av grannarna i Avondale House.

På klassfotot står Öved mitt i sin grupp afrikanska studenter från TTT (Trade Teachers Training) och ser mycket glad och stolt ut. Vi kom till den f.d. engelska kolonin i Östafrika med svenska värderingar. I söndagsskolan hade vi sjungit "Röd och Gul och

Vit och Svart gör detsamma har Han sagt...", och det hade vi med oss i bagaget.

Grannarna i Avondale House var inte alla på samma linje, så när vi bjöd Solomon (vår tjänare) med familj på middag hemma hos oss, eller när Pappas klass var på besök, var det en del engelsmän av gamla stammen som ogillade det. Det är inte många år i livet som jag har så många och klara minnen av som 1964/65. De spännande resorna runt i Östafrika, safariturerna med fantastiska djurupplevelser, nattåg med farmor till Mombasa, att få en egen skräddarsydd kostym - precis som en vuxens - fast mindre, drive-in bio, Safarirallyt med Eric Carlsson på taket (två indiska bröder vann det året i den Volvo PV som Tom Trana hade kraschat året innan).

Världen har krympt sedan 1964, Internet, facebook och e-mail fanns inte, vi lyckades bara någon enstaka gång få in SR:s utlandssändning, telefonsamtal till Sverige var så dyrt - så vi ringde bara på julen. Det var brevskrivning som gällde.

Trots stark hemlängtan, mycket halsfluss och starkt penicillin som gav nedsatt hörsel, så har fortfarande Nairobi, Kenya och Afrika en särskild plats i mitt hjärta. Det vet jag gäller för resten av familjen också. För Öved tror jag också att det var en tillfredsställelse att få undervisa så motiverade, begåvade och vetgiriga elever - det var säkert en välgörande kontrast till vardagen som lektor på Lundsberg.

Mattias Adell

Öved Adell /DVI4/

f 1925-08-30 d 2010-09-02

Öved Adell arbetade under flera årtionden som redaktör för släkttidningen. Ofta plockade han fram material som belyste släktingars liv, både nära och mer avlägsna släktingar. Han satte samman skrifter om framförallt sina föräldrars, Malins och Arthurs liv. När vi, Öveds barn, ibland ville att han skulle skriva om sitt eget liv verkade det som att han inte tyckte att det hade så stort intresse eller i alla fall så var han inte där ännu. Så fick han stroke 2004 och förlorade därmed förmågan att skriva, att läsa och även att kunna uttrycka sig i mer komplicerade sammanhang. Det hade blivit för sent för honom att skriva sina memoarer. Definitivt fanns det mycket som Öved skulle ha kunnat berätta, men han var under sitt liv mer intresserad av andra och deras berättelser.

Då och då under 2004 till 2010 dvs efter att Öved fått stroke, ägnade han och jag, hans dotter Kerstin, en del tid till att läsa brev. Först hittade jag, ute i garaget i Lundsberg, av en slump brev som Öved själv samlat i en mapp. Det var brev från mamma Malin; från Lars, hans yngre bror; och från några vänner. Öved tyckte om att få dessa brev upplästa och allt som oftast dök det upp frågor som vi tillsammans kunde rätta ut. Jag saknade dock Öveds brev! Var fanns de? Jag frågade pappa, men han kunde inte svara på detta. Jag frågade Lars och ringde även en av hans brevkamrater, men jag hittade inga spår av Öveds del i dessa brevväxlingar.

Så vid ett av mina besök i Lundsberg började jag leta på nya ställen. I ett av sovrummen finns en liten lucka, som leder till ett oisolerat utrymme under taket. Med en tång fick jag upp luckan och där fanns ett antal kartonger som innehöll mappar med brev. Dessa mappar, ordentligt namnade och med brev i kronologisk ordning, var farmor Malins brevsamlingar, som med all säkerhet flyttades till Lundsberg i samband med att farmors flyttlass gick från lägenheten på Luthagsesplanaden i Uppsala till Kroppagården i Nykroppa 1982.

Där fanns det jag letat efter, en mapp med Öveds namn på, med brev till Malin och Arthur från Öved. Det första daterat 1936 och det sista 1979. Jag hann läsa en del av dessa brev för Öved, men inte alla. Breven är av olika karaktär. Vissa är nyhetsförmedling ofta av vardaglig karaktär från somrarna hos släktingar i Skåne eller från studietiden i Uppsala, andra är rena reseskildringar från hans resor i Sverige och England framförallt.

Jag har under det gångna året skrivit av de handskrivna breven och skannat in de maskinskrivna breven, med målsättningen att göra dessa brev mer lättillgängliga för de som är intresserade. I sin helhet rör det sig om närmare 200 sidor brev! För Anders Adells släktföreningens räkning tänkte jag belysa delar av Öveds liv, men samtidigt mera generellt belysa hans generations liv, genom utdrag ur dessa brev.

Öveds hem låg i Östergötland och det är Malins brev som berättar om denna del av livet, vardagslivet i prästgården i Söderköping, medan Öveds brev skrivs när han är borta från Östergötland. Han är en länk till farmors släktingar i Uppsala och Skåne och till Arthurs och Malins gemensamma släktingar och vänner i andra delar av Sverige, Danmark och England. Öveds brev till sina föräldrar ger en djupare förståelse för honom som människa och för hans relation till sina föräldrar.

Dals Långed i februari 2012, Kerstin Adell Tardy / Kadell@tele2.se tel.: 0531-40624

Öveds barndom och tidiga tonårstid

Så här lyder Öveds första meddelande som finns bevarat! Det är ett brevkort till Malin, då bosatt i Lund, från 6 aug 1936:

Kära mamma!

Vi ha väldigt trevligt här. Karl-Erik (en 12-årig Malmö-pojke i granngården) är väldigt trevlig. Stövlarna är väldigt bra. Vi har badat i sjön. Gudmund jöbbar vilt på sitt hus.

*Hälsa alla från Lars (*Ö:s yngre broder) och Öved*

Strömsrum den 21/6-37

Kära Mamma!

Här är väldigt roligt och trevligt. Idag är det regnigt ute och Gillan (en syssling född Rappe) har för tillfället en annan gäst som heter Philippa så hon leker med henne just nu. Innan Philippa kom reparerade vi Karlsborg. Det är en liten borg som ligger straxt bredvid kökstrappan vid muren som vätter åt en liten berså där gungan hänger. Gillan och jag lekte tillsammans men sen Philippa kom har hon (G) bara lekt med henne (Ph). Hon skall stanna här en vecka eller så. Under tiden tar jag växter och pressar. Jag har sammanlagt 20 st. Jordgubbarna har redan börjat mogna. Igår fick vi till eftermat jordgubbar med frusen grädde, de' va' gott!

Jag hittade för några dagar sen smultron i parken, det var också gott. Här är härligt att bada, jag hoppar från trampolin och det går riktigt bra. Vi har haft vackert väder nästan hela tiden, utom de senaste dagarna då vädret icke har vetat vilkendera det skall bliva. Innan Ph kom hit brukade Gillan och jag alltid titta på hästarna. Sammanlagt har farbror Axel nu 40 hästar och föl. Hans hingst är den kraftigaste och största jag någonsin sett ändock är den bara 4 år. Farbror Axel har också skaffat 8 självmjölkningsapparater som går av elektricitet. Även några vattenspridare som snurrar runt har han skaffat. De är mycket bra och det regnar alltid över gräsmattan. De går runt av vattentrycket.

Det har åskat lite, en gång var det ganska nära. Här är en gammal pojke från Lund som heter Robert, efternamnet har jag glömt. Han arbetar här. Jag tycker han är trevlig. Han jagar ibland också. Jag brukar ofta ro i ån. Jag har aldrig riktigt kommit i tillfälle förut så jag gör det så ofta jag kan. Båtarna äro också så lätta, så jag tycker det är riktigt roligt. Jag hoppas att ni är all rigt allesamman, mig går det ingen nö' på. Jag skall hälsa så mycket från alla och till alla!

Öved

Ranarp den 8/7 1939

Kära Mamma!

Som mamma hörde var Seved Å (*Familjen Åkesson var goda vänner från tiden i Lund) och jag på cykelfärd till Båstad. Först besökte vi Torekov där vi voro på ett litet sjöfartsmuseum. Där fick vi bland annat se en liten söt vers:

"Gode Gud hör vår bön, Släck ut fyren på Väderön, Och låt skepp från alla länder, Stranda på våra stränder".

Torekov var nämligen ett sjörövanäste. I Torekov åt vi även någon mat d.v.s. smörgåsar och mjölk. Sedan for vi vidare till Hovs hallar varifrån jag skickade kortet. De stora klippformationerna äro till färgen rödaktiga. Från dessa klippor finns utmärkta hoppmöjligheter. En klippa är t.ex. ung. 7 m hög och stupar rätt ner i havet under vattenbrynet är det säkert också 7 m djupt. I Hovs hallar åto vi och badade (i omvänd ordning förstås). Sedan for vi till Båstad över Hallandsåsen som vi i viss mån kringgingo, men endast i viss mån. Dessutom hade vi motvind. Nedför åsen in i Båstad gick det med en rosenrasande fart! Det var den underbaraste väg jag någonsin kört på: fin utsikt, utmärkt vägbeläggning, fina kurvor o s v. Vägen kallas den Starienska vägen, men den

verkar amerikansk. Den är byggd av A.B. Svenska vägförbättringar vars sydsvenska chef vi besökte, herr Traneus, i vars körsbärsträd vi åto oss 1/4- fördärvade. Innan vi for till Tranås badade och åto vi. Vi hade fått order att inte äta dem ur huset. Vid 7-tiden for vi hemåt med 3 liter körsbär. Först fick vi dra cyklarna ett långt stycke och sedan bar det av nedför. Tyvärr hittade Seveds hoj på att tappa kedjan i backen vilket kunde fått riskabla följder, men allt gick bra. Så småningom kommo vi hem med tre liter väl omskakade och delvis tappade körsbär. Vädret var under färden bra! Lyckligtvis!

Nu är ni väl "på landet" tänker jag. Där är väl skönt tänker jag. Pappa är väl kvar i Sörping så jag tänker skriva ett brev till honom med om inte skrivlusten faller av mig. Har ni hört något från Erik (*Ö:s äldre broder)? Hur mår ni förresten? Seved och jag kommer väl någon gång i nästa vecka. Tack för pengarna, de ha visserligen inte kommit ännu men kommer naturligtvis med posten om några timmar. Hälsa Lasse att han skall taga vara på frimärket och tälja sej några båtar så han kan ställa upp i kappsegling när jag kommer.

Hälsa alla från mix,

Öved

1943: Brev som Öved skrev under sommaren 1943 när han större delen av sommaren hjälpte till i jordbruket hos morbror Bengt och moster Gerda Ribbing på Glimminge

Glimminge 20/6-43

Kära Mamma.

För att komma till väsentligheterna först: Var snäll och titta efter om Mamma inte har mitt sockerkort bland sina kort. Moster Gerda frågade efter det.

Hittills har jag hållit på i trädgården, i jordbruket är för ögonblicket föga att göra, men längre fram skall jag försöka få jobba litet där också trots att jag har en känsla av emellanåt att moster Gerda anser att en stadsbo duger dåligt till sådant arbete.

För att taga händelserna i kronologisk ordning så hamnade jag först nere i Lund. Hos Åkessons var det mycket trevligt. Förutom Farbror Elof var det uteslutande den kvinnliga hälften av familjen, som var hemma. Jag kan hälsa så mycket från dem. Sedan reste jag hit med morgontåget och blev emottagen vid stationen. Här är det nu en stor samling. Moster Anna-Lisa (*Malins äldre syster) kom i förrgår och Sigrid i går så släkten här nere uppgår till 10 personer + Olle. Den originellaste i samlingsen är utan tvivel värden själv. Det är för skojigt då han resonerar, vi övergår till något annat och han är tyst och så plötsligt kommer ett inlägg i den gamla diskussionen, och alltid ett förnuftigt sådant. Moster Anna-Lisa är också ganska egen. Hon uppskattar alldeles tydligt att prata mycket själv, att berätta historier om släkten mm och låter sällan någon ta ordet från sig.

Här har kommit regn och jag förmodar att ni fått en del i Lillanäs också (*ägdes av Erik Ribbing, ligger mellan Gränna och Jönköping lite öster om stora vägen i Småland), hoppas emellertid att ni får en vacker och skön tid innan ni far hem igen. Regn på Lillanäs brukar vara föga roligt. I dag ser det ljusare ut och vi far kanske och badar senare på dagen.

Många hälsningar till familjemedlemmar och icke sådana på Lillanäs. Jag tror att jag kan hälsa från Glimminge i allmänhet.

Öved

Glimminge 30/6 -43

Kära Mamma.

Tack för brev. Det är rörande så omtänksamma familjen blir då man är borta. Förutom mammas brev har Lasse skickat mig ett vykort, samt en Gränna-polkagris. Är han hemma så tacka honom så mycket.

Här är bara bra. De två sista dagarna har jag räfsat vid höstringen, men i dag är jag cow-boy. Vi är fyra st om att hålla korna på en öppen hage omgiven av allt möjligt förbjudet. Jag sitter och skriver här vilket kanske kan förklara att jag började i fel ände av brevpapperet.

Här är allt bra. Vi lever som prinsar här på jordgubbar och vispegräddor. Det har varit så mycket jordgubbar här att de nästan givit moster Gerda gråa hår!

Vid midsommar var här mycket festligt med midsommarstång, festmiddag och trevliga promenader på kvällen. Några dar innan då husets värdfolk var borta hade vi ungdomar festafton i gästrummet kring en skål jordgubbar. Det hela slutade med jakt på två stora och snälla suggor som i frid och ro lunkade omkring ute på gården.

Här är torrt också, men just nu är det bra att det inte regnar medan hösten (höskörden) pågår. Betorna far emellertid inte bra av torkan. Höskörden tycks vara något sämre än vanligt.

Hälsa alla i Söderköpings prästgård från oss på Glimminge. Öved

Glimminge 7/7-43

Kära Mamma.

Tack för paketet med kläder och godsaker. Bådadera var mycket välkomna. Vad kläder anbelangar så ser det ut som om jag skulle klara mig bra tack vare sändningen.

Här är allt som vanligt – utom i en sak: det har kommit regn i natt 12 mm. Givetvis behövs det mer, men det var ändå välkommet. I söndags var vi ute och cyklade. Vi for genom delvis mycket vackra trakter upp mot och till Stens huvud. Det är egentligen egendomligt att naturen kan växla så mycket som den gör här på någon mil bara. På Stens huvud hamnade vi i ett nöjesfält, till vår stora munterhet – det kom mycket överraskande, där vi förtärde kaffe jämte medhavda bullar. Sedan gick vi längst ut till "Stora Sten" genom en högst unik hasselskog, där vi, trots att vädret ej var förstklassigt, hade en strålande utsikt och såg konturerna av Blekinge och Bornholm. Därefter for vi till Stora Mellby där vi hälsade på Tyras (*Ribbing) fars f d stallknekt och hushållerska Jöns och Johanna Johansson (Jansson?), vilka hälsade till Mamma. Vi blev hjärtligt emottagna, särskilt Tyra förstås, och bjudna på ståttligt kaffekalas. Tyra och Jöns fann varandra fullständigt i sitt gemensamma intresse för hästar.

På hemvägen besökte vi Forsamölla, ett vattenfall, som påminner mycket om Forsakar även om det senare är ett strå vassare. Den djungelliknande bokskogen nere i bäckravinen var verkligen vacker. Det duggregnade en smula och var en egendomlig skymning i skogen, vilket tillsammans med vattenfallets brus och fåglarnas kvitter gjorde illusionen av djungel fullständig. Förr har där varit en kvarn. Ruinen av denna och av en del fördämningar förhöjer onekligen stämningen. Ungf 10 em återvände vi till Glimminge.

Hälsa alla så gott från oss på Glimminge och särskilt från undertecknad. Öved

Glimminge 12/7 1943

Kära Mamma

Tack för brev. Våra brev gick tydligen om varandra. Här är allt i sin ordning. I morse sov jag för 1:a gången till 8.30 efter en hel dags cykeltur med Tyra och Olle. Vi gynnades av ett härligt solsken, men på ditvägen hade vi bitvis ganska hård motvind. På ditvägen rastade vi förresten vid ett litet fiskeläge: Kåseberga, som ligger inklämt mellan höga och branta kullar. Dessa stupar brant ner mot stranden, en ganska egendomlig kontrast till den annars så flacka kusten häromkring. På en av dessa kullar – Kåse huvud- hade vi en vacker utsikt över sjön och kusten. Väl komna till Ystad försökte vi komma in i kyrkan. Den var efter vanligheten låst, men efter sedvanliga anvisningar sprang vi tvärs genom stan till en vaktmästare, som hade frisöndag, men lyckligtvis visste att det skulle vara bröllop i kyrkan kl 9 och att vi kunde infinna oss då. Under tiden vi väntade tillråddes vi att besöka klostret vilket vi också gjorde. Där var ett prydligt museum, som vi besåg. Klosterkyrkan kom vi inte in i, men det sevärdaste, då det gäller denna, är visst exteriören, vilken också var mycket vacker.

Därefter gick vi till kyrkan, fick tag i en tillförordnad vaktmästare, vilken bad oss komma igen efter bröllopet. Vi gick under tiden och stillade vår hunger på en billig

restaurang, som inte hade någon fiskrätt utan bara kött. Fisk fanns ej i stan! Till råga på måttet hade vi inga köttkupper. Men vi fick i alla fall köttbullar som vi erlade tre rågkupper för! Varefter vi återvände till kyrkan- och kom in!

Kyrkan är mycket vacker och intressant inuti. Man kan tydligt urskilja tre skeden i dess byggnadshistoria. Stommen är rent romansk, koret gotiskt, men jag tror att det var någon tidig gotik, ty den var inte särskilt utpräglad, medan nedre delen av kyrkan tillbyggts på 1700-talet. Trots detta är kyrkan välproportionell och det senare tillbyggda partiet stör inte helhetsintrycket. Altartavlan i barockstil var typisk för sin tid, medan det gamla altarskåpet som stod längre in i kyrkan var vackert. Kyrkan är egentligen ännu vackrare till exteriören. Helt byggd i tegel ger den ett mycket helgjutet intryck. Det tråkigaste var att 5 m framför koret låg ett stort vitt modernt hus som skymde kolossalt.

Vi såg givetvis på de gamla korsvirkeshusen som ligger kringströdda i stans centrala delar. Halv sex for vi och badade vid Ystads strandbad. Varmt som det var vattnet var det skönt så länge man var i, men uppe blev det svalare, så svalt att vi körde till ett kondis och drack kaffe och åt riktigt goda bakelser. Färden hem gick raskt. Vi körde förbi en utomordentligt söt liten kyrka, Hannas kyrka, en verklig skånekyrka, som skall vara en av de äldsta här i trakten. Vi gick inte in för klockan var 8.30. 9.30 kom vi hem efter en lyckad dag.

Jag läser emellanåt lite i "The Moon is Down", men det går ganska långsamt. Den är utmärkt. Särskilt njöt jag av skildringen av den tyska staben - de två löjtnanterna av vilka en drömde om sin död på slagfältet, "with wagnerian thunder in the background". Det är verkligen äkta. För ögonblicket läser jag en annan bok om Norge skriven av Narviks borgmästare vid tiden för ockupationen. Den verkar också mycket bra. Den heter "Fjällen väntar". Författaren har skrivit den i Amerika dit han flytt via Sverige.

För att nu klämma fram med det sista, så skulle jag vara mycket tacksam om mamma ville skicka mej litet pengar. Visserligen gör man inte av med mycket här, men till moster Gerdas födelsedag bland annat kommer jag nog att behöva något- om Mamma vill skicka till hemresan (vare sig den blir per tåg eller cykel) så går det ju bra - men det är ingalunda nödvändigt än- tvärtom kanske det är lämpligt att Mamma väntar tills jag vet hur det blir med en ev Strömsrumsfärd. Hälsa så gott till Pappa, Birgitta (* Ö:s äldre syster) och pågarna (*broder Lars och kanske två finska krigsbarn) och från Öved

Glimminge 24 juli 1943

Kära Mamma.

Nu var det längesedan jag skrev. Kortet till födelsedagen (*Malins födelsedag 21/7) gav ju få upplysningar om livet här, så nu får jag skriva rejält.

Pro primo: tack för tvål, penningar och brev. Allt var lika välkommet.

Pro secundo: jag övergår nu till att relatera händelseförloppet under den senaste veckan i kronologisk ordning. Förra lördagen var det en hemvärnsövning i Ö. Hoby. Jag jämte Moster Anna- Lisa och Olle var engagerade, som spioner. Det gällde att spionera ut allt möjligt angående en bevakningskedja, vid 9-tiden på kvällen. Jag arbetade ensam,

klädd som vilken lördagsklädd bondpojke som helst. Anna-Lisa och Olle uppträdde som turister tillsammans. Det var mycket illusoriskt. Faktum var emellertid att min förklädnad var den bättre. Det var inte många pågar som inte snällt föll i fällan. Dom tycktes ha ett visst behov av att få prata. Det värsta var att de knappast visste något själva, så de upplysningar jag fick var allt annat än tillförlitliga.

Under övningarna uppträdde en pansarbil: en lastbil med brandspruta på flaket-morbror Bengt ansåg att hemvärnsmän saknade respekt för vapen- eftersom ingen skarp ammunition används, kan dom göra hur som helst i betäckningshänseende. För att alltså lära dem respekt för vapen sprutade han vatten på dem. På nya bron låg två blöta pågar som förresten var mycket öppenhjärtiga ifråga om "militära hemligheter", som lovade att "larma sten" om lastbilen kom igen.

Vid 11-tiden kom vi hem, varefter 4 av oss gick ut på en månskenspromenad. Från Bjäred såg man månen så vackert över havet. Den kvällen blev ganska sen- nästa skulle inte bli tidigare.

På morgonen på söndagen gick vi i kyrkan. Denna var slut vid 10-tiden. Som det då var ett strålande väder föreslog Moster Gerda att vi skulle ge oss iväg på vår längre planerade färd till Sövdeborg och Övedskloster. Detta gjorde vi också, Kerstin, Lina, Tyra, Olle och jag, trots att vädret slog om till det sämre. Senare på dagen blev det dock vackert igen. När vi kom till Sjöbo märkte vi att vi inte skulle hinna med både Sövdeborg och Övedskloster varför det tidigare inställdes och vi for direkt till Öved. Väl framkomna letade vi reda på den villa där min fd klasskamrat i Lunds "katte" katedralskolan bodde. Denne, Hans Ramel, sonson till den nuvarande ägaren, var inte hemma, men jag träffade hans moder. Hon sade att hon skulle hälsa honom så mycket, varpå jag med döden i ögonen och med sällsynt fräckhet på något skickligt sätt lät förstå, att vi skulle vara mycket glada om vi kunde få se slottet invändigt. Friherrinnan telefonerade upp till slottet - och si- det gick. Kl 7 skulle vi infinna oss på borggården. Under väntetiden besökte vi Tullesbo, där vi blev bjudna på saft.

På slottet infördes vi av Hans moder..... som sen gick och hämtade gamla friherrinnan, Fanny Ramel, vilken friherrinna under en timmes tid visade oss den sevärd delen av slottet! Vi - dammiga och enkelt klädda turister- ledsagades av två friherrinnor i denna magnefika våning. Det var något för gudar, det må ni tro. En verklig upplevelse! Först gamla friherrinnan själv. Hon var storartad. En hållning, en berättarförmåga utan like. Hon kunde sina saker, hon! Det var sällsynt intressant. Det var inget ur Kellgrens "skinntorra änka" det. Hon var varken skinntorr eller änka. Och sen våningen.

(Här följer en lång beskrivning av besöket, som jag av platsbrist tagit bort!)

Därefter var förevisningen slut. Vi tackade och tackade om igen och friherrinnorna logo gott. Jo, det var sant. Just innan vi gick frågade den gamla friherrinnan hur Ribbingarna dvs flickorna var släkt med Ribbings borta i Tomarp. Och så rullades hela släkthärvan upp och frih blev mycket förtjust. Hon kände ju Moster Gerda väl och Morbror Bengt och Moster Gerda hade ju blivit vigda i Övedskloster:s kyrka osv.

Vi tackade, som sagt, och gick eller cyklade till Torp. Här fick vi mjölk (till våra bullar) - och hallon. Därefter for vi till Sjöbo, varifrån vi tog tåget till Tomarp. Jag tro vi lade oss vid 12-draget.

Måndagen gick i arbetets tecken. Febrila ansträngningar, att få trädgården i ordning till Moster Gerdas födelsedag. Jag var i stan för att inhandla konfekt från oss utbördingar – ett fasligt arbete förresten. På hemvägen fick jag (förståss) punktering. Det var också ett fasligt besvär. Den kvällen slutade 11. Moster Gerdas födelsedag ingick med uppvaktning: uppläsning av moster A-L:s verser och överlämning av presenter. Därefter trädgårdsarbete till 11.30 då gästerna började komma. Sedan fick man en välbehövlig vila. Efter middagen lade jag mig på min säng och var osällskaplig till kaffedags. Efter kaffet fortsatte jag med det.

Tisdagen gick i slöhetens tecken. Onsdagen och torsdagen hade vi strålande väder och vi badade och hade det skönt nere i Simrishamn. Igår fredag lassade jag och Edvin frö – ängsvingel till kl 14. Edvin är en trevlig gubbe i min storlek. Vi arbetade bra tillsammans. Ängsvingeln var bunden med bindare. Fyra nekar stod tillsammans. Dessa hivades upp tillsammans. Vi fyllde c:a 13 "vognar" ("rognar"?) i vagnen. Det gick elegant. Visserligen kände jag det i musklerna efteråt – men det var ju inte hela världen. På eftermiddagen började vi tröska raps – min uppgift bestod i att hålla rent runt tröskan. På sina ställen dräller det nämligen ned en hel del rapsskidor, som måste bort. Samma arbete hade jag även idag. Vi började kl 4 fm. Rapsen måste tröskas på morgonen eller kvällen då daggen ligger annars blir den torr.

Efter middagen for jag och badade. Det var härligt och uppfriskande. För morgondagen har jag inga bestämda planer. På måndagen börjar tröskan kl 3 fm!!! Puh. Så mycket om detta.

Om mina planer för framtiden är följande att förmäla: Strömsrumsresan ser ut att gå i stöpet för mig. Morbror Bengt har ont om arbetskraft varför jag givetvis stannar och hjälper till. Hela denna veckan går åt till tröskningen. Om jag kunde fara dit med tåg sedan vet jag inte än. Jag får bida och se. Att jag inte kommer till Strömsrum är ju synd, men betyder ju i själva verket föga.

Idag dvs söndagen har vi varit på en trevlig familjefest i Bjäred. Där sjöngs, talades och åts. "Bin och blommor" var ämnet till ett trevligt föredrag. Kyrkoherde Tuveesson från Simris avslutade. Jag presenterade mig efteråt och hälsade från Pappa och han hälsade tillbaka.

Nu har jag skrivit ett ordentligt brev och hoppas att det gottas som gottgörelse för tidigare försummelse i detta hänseende. Ursäkta den slarviga stilen och div stavfel.

Tant Estrid och förmodligen alla här framförallt undertecknad hälsa så gott till Söderköping.

Mammas Öved

Glimminge ?/7 1943

Kära Mamma.

Jag skriver redan nu igen för att meddela mina planer. Strömsrumsresan inställer jag och far direkt hem förmodligen i början av nästa vecka om intet oförutsätt inträffar

dvs om jag trots allt skulle behövas här längre ändå. Därför undrar jag om Mamma skulle vilja skicka mig litet pengar till resan. Jag vill minnas att den kostade c:a 25 kr. Vill Mamma skicka 20 räcker det fint.

Imorgon reser Tyra och Kerstin till Strömsrum. På måndag Olle och moster A- L till Stockholm. Moster A-L via Söderköping. Om rapsen är färdig då följer jag kanske med.

Vi börjar arbetet 2.45 fm och håller på till 8.15. Sen sover och äter man mest hela dan varefter vi fortsätter kl 6.15- 9.45. Jag kör och lassar en av vagnarna. Att lassa av och taga emot lasset på fälten är ganska krävande. Nu är det snart tid att börja så jag slutar för idag. Detta blir förmodligen sista brevet innan jag kommer hem - det skall förresten bli ganska skönt att komma hem.

Många hälsningar till familjen i Söderköping från Öved.

Ett brev från 1944 när Öved gjorde värnplikten.

Marinpost 14/8-44

Kära Mamma.

Tack för brevet. Hoppas ni har det skönt på Lillanäs. Mamma frågade om mina sockerkort. Tyvärr kan jag inte få ut något syltsocker. Det utdelas endast till familjeförsörjare och sådana som beräknas vara fria före den 15 mars nästa år. Så jag har ingen möjlighet att få något dessvärre.

Ja denna week-enden var jag på Strömsrum. Det var alldeles extra lyckat. Jag kom fram redan kl 11 på lördagförmiddagen. På Strömsrum var det fullt hus. Jag hade som sagt bara roligt där. Och vilken njutning det var att få äta så mycket bär och frukt. Jag hann faktiskt med alla sorter: jordgubbar, vinbär, krusbär, äpple, päron, hallon, björnbär, brunbär, melon och vindruvor. Det var underbart för den som inte haft tillfälle till sådana utsvävningar i Pomonas rike. Och så fick vi naturligtvis mycket god mat, en sak som man också sätter stort värde på.

På kvällen rodde Gillan (en syssling till Öved, född Rappe) och jag ner till havet. Det var en härlig kväll. Någon måne fanns ju inte men stjärnorna lyste så mycket klarare och aldrig i mitt liv har jag sett så mycket stjärnfall. Kornblixtar förtätade också augustinattsstämningen. På återvägen vid midnatt, gick vi iland vid Skyttes kulle. Vi var ju söndagsbarn båda. Jag vill minnas att Mamma sagt, att jag är det. Men det var det enda villkoret vi uppfyllde för skattens hittande. Med tanke på krigskonjunktursskatten tyckte vi också att det var bäst att inte finna något. För det första var vi två, vilket är oförenligt med föreskrifterna, för det andra var det lördagsnatt inte torsdagsnatt – ja vi visade honom inte den tillbörliga respekten på något vis.

När jag skulle hem på söndagskvällen höll det på att gå galet. Bussen till Kalmar var en timme försenad, men jag lyckades haffa en med kustartillerister fylld bil och hann tåget. Hit ut kom jag kl 02.30 så nu känner jag mig med fog ganska trött. Men det var

obetalbart att få vara på Strömsrum. Nu upptäckte jag för först gången husets, parkens, åns, de stora fältens charm – och så människorna, men det var ju inte nytt.

Jag fick samtidigt med Mammas brev en sorglig underrättelse från Norrköping. En av mina studentkamrater har avlidit helt nyligen. Det var en litet tystlåten, men mycket sympatisk pojke, Björn Lindwall. Man har svårt att förstå att en av oss livsglada studenter skulle ryckas bort så tidigt.

Ja, nu hoppas vi alla att Finland skall få fred. Grevinnan Armfält f d danska gift med en finländare var så glad över att Mannerheim hade blivit president. Han är nog den rätte mannen. Den där välgångsönskan till de tyska vapnen behöver man nog inte ta så hårt. Jag tror att den liksom den djupa tystnaden från finskt håll döljer något. Hälsa Mormor så mycket.

Många hälsningar från Öved

Från ett senare brev:

Skall gå och höra allas vår Tage (*Erlander?) inleda Clartédebatt om "Majoritet och minoritet" – det lovar att bli väl så brännande.

Hälsar så gott, vi ses! Öved

Juni- augusti 1948: Klipp från några av BREVEN FRÅN ENGLAND

Det är väldigt roligt att få se London så här grundligt. Hittills har jag ägnat mig åt kyrkorna, National Gallery, parkerna, Tower och livet på gatorna i allmänhet. National Gallery var en härlig upplevelse. Det blev en fortsättning på Wien-konsten. En hel del tavlor har blivit "cleaned" vilket innebär att den gamla gulnade fernissan avlägsnas och färgerna får en helt ny friskhet. Det är just ingen mening att räkna upp allt jag fäste mej vid, men kanske ändå El Greco och Velasques måste nämnas.

Förfärligt många kyrkor är avbrända. De hade all trätak så då brandbomberna regnade över staden gick de tillspillo. St. Paul's räddades genom att bomberna avlägsnades meddetsamma, medan kvarteret runt omkring brann. Runt kyrkan står en ring med hus men utanför dem är de flesta kvarteren avbrända i en vid krets. Kyrkan som sådan är ju onekligen imponerande, men egentligen inte vacker. Jag har besökt den som vanlig turist, lyssnat i "Whispering Gallery" och sett London förlora sig i diset från "Stone Gallery". Ett helt annat intryck gav då två andra kyrkor: St. Bartholomeus the Great – en 1100-tals-kyrka i en ren och välbevarad romansk stil – väl gömd i den omgivande bebyggelsen; och en katolsk kyrka – också medeltida – också den i samma trakt som St. Paul's. Denna hade en vacker krypta, själva kyrkan var tidig gotik. Så har jag förstås sett "Abbey'n" där fö en av dessa välvilliga engelsmän utan vidare tog sig an mig och offrade närmare 1 ½ timme av sin lunchtid att visa mig omkring. Kyrkan är tämligen oskadad. Fönstrena förstördes delvis – framförallt i Henrik VII:s kapell. I Cromwells kapell – längst österut har ett nytt, ljus och vackert fönster satts in till minne av RAF: s stupade; kapellet heter också RAF s kapell nu. Taket eller valsen i denna del av kyrkan är ju något alldeles enastående. Gravmonumenten här är vackra och fina, fast ute i kyrkans sidokapell tycker jag att dom blir alldeles för yppiga och allt uppslukande. Så vandrade jag omkring i klostret som erbjuder många tjugande aspekter med byggnadernas mångfald. Så har jag sett St. Marguerite och St. Martin-in-the-Fields. Några gudstjänster har jag bevistat. Tycker om den raska ljusa sången – psaltarsången är kanske inte så gregoriansk men bra vacker ändå. Predikningarna har jag ganska svårt att följa och de förefaller mig en aning lustiga emellanåt, då de behandlar kollektens ändamål. Orglarna verkar överlag konsertbetonade, man får nog komma ut på landet som till Havtington? t ex för att finna andra klanger. Parkerna här är också ett glädjeämne – vackra på samma gång inte pretensiösare än att londonbor kan släppas lös där inom inte alltför snäva gränser. Hade jag skrivit för några dagar sedan hade jag kanske varit mera entusiastisk över dem särskilt Hyde Park, men igår såg jag Kew Gardens och Hampton Court och det överglänste allt annat jag sett i parkväg. Jag tog en buss till Kew och vandrade så genom botaniska trädgården. Den kan inte beskrivas. Och ett härligt fågelliv finns där – trastar, rödhakar, gärdesmyg och några andra som jag inte känner förutom mesar och sparvar och i dammarna änder och gäss av alla de sorter, sothöns och sumphöns alla lika ogenerade. Så åt jag en god lunch i Richmond- halstrad eller flottyrkockt fisk och potatis, det är något av en specialitet här. Från Richmond for jag med båt uppför Themsen, en vacker färd utefter mycket påkostade villaträdgårdar där gräsmattorna och rosorna tävlade i fullkomlighet, till Hampton Court. Ni känner väl till det. Strålande parker de närmaste i fransk stil, utanför dessa en härlig engelsk vildpark med hjortar och får. Jag gick genom borggårdarna. Samma sak här: små detaljer – skorstenarnas utförande t ex anhopningar av byggnader sedda ur inte alltför symmetriska synvinklar – det har sin tjusning. Av interiören såg jag inget, bara Mantegnas "Caesars triumftåg" – det är inte så bara det förresten!

Så försökte jag åka buss hem. Det gick bra till Wimbledon, men där tog jag rätt buss i fel riktning – det har jag gjort ett par gånger redan. Som väl är är konduktörerna alltid mycket vänliga och hjälpsamma. Fö verkar londonbon mycket sympatisk – när jag t ex en dag drev omkring utanför Temple kom en som jag tror ganska adlig och ytterligt sober och korrekt domare fram och erbjöd sig att visa mej omkring bland dessa vackra men illa tilltygade byggnader. Till slut visade han mej till sitt rum och sin "wig". Då kunde jag inte låta bli att berätta om morfars (Gustaf Ribbing) och den engelske domarens meningsutbyte om domares klädsel, varefter domaren uttryckte sin glädje "to have been able" att visa mig omkring. Jag fattade vinken, tackade och gick. Så har jag drivit omkring åtskilligt i staden, beundrat dess kusligt perfekta "underground", trafikens skenbara virrvarr – det verkar som om trafikanter här hade större frihet och mera "common sense" än i Stockholm – och så går inte allt så förtvivlat fort, om man undantar undergrounden. Idag har jag varit med om en tillställning här i Sv Kyrkan – onsdagsklubben. Kaffe, underhållning och ringlekar. Bara trivsamt.

Många hälsningar Öved

West Ilsley House, Newbury, Berkshire. 25/7-48

Kära Mamma och Pappa.

Ja, nu är jag hos Morlands (Malin hade lärt känna Stella Pearce, gift Morland, under sin termin vid Cambridge, där Malin tog konversationslektioner för Stella) – kom alltså hit i måndags och har hunnit akklimatisera mej nu under en veckas tid, så det kan väl vara tid att redogöra för mina intryck. Det är givetvis svårt för mej att avgöra vad som är engelskt och vad som ev inte är det, men nog har jag känsla av att jag hamnat i något riktigt urengelskt. Och det börjar bli förtjusande vill jag säga. Börjar – ty de första dagarna hade jag ganska svårt att få kontakt med dem. Det är nog också engelskt – en viss reserverad hållning i början. Så denna tystlåtna artighet och uppmärksamhet vid matbordet – det är mest eller kanske var mest Aunt Stella som partade. Hon var och är givetvis hela tiden angelägen att jag skulle finna mej tillrätta. Och nu tror jag att jag kan säga att jag börjar finna mig mycket väl tillrätta här och fått riktig kontakt med husets alla innevånare, till vilka också räknas dottern Nancys hund och ett par kattor bl a en gammal vit och klok en, som första dagen installerade sej på min servett och ville dela min kost, väl medveten om att jag var ny på stället. Hela familjen har en väldig förkärlek för djur, fast någon vit mus finns inte längre.

Aunt Stella ser ut som en riktig "mora på landet" och har givetvis också litet för mycket att stå i. Hon är mycket rar och språksam. Förresten föreslog hon redan första dagen att jag skulle stanna här fyra veckor i stället för först bestämda två och låta arbetslägret bero. Jag tror att hon fått den uppfattningen att jag var angelägen om att tjäna pengar här, men jag stannar faktiskt hellre här. Får hjälpa till med litet av varje mest utomhus. Nå, jag var förstås tacksam över sakernas utveckling. Sista tiden får jag låna Uncle Dennis cykel och kan se mej omkring något igen. Dom har föreslagit mej att fara "the Pilgrim's Road" till Canterbury och att se södra England. Jag tycker det låter mycket tilltalande så jag gör nog så. Far så hem den 28:de med Eyssen (båt?) och direkt till laborationerna i Uppsala.

Uncle Dennis är en praktfull typ. Kanske inte så stark, men rak som en riktig Runebergsgestalt. Han arbetar mycket, men inte särskilt fort, fast han tycker också om att ligga på soffan i sin "study" och läsa Times eller någon facktidsskrift eller också prata med Mascell, husets ständigt arbetande anställda. Han är förestiglig – pratar åtskilligt om allt och enligt uppgift skall man inte taga någon notis om vad han säger i trädgårdsfrågor – och är mycket snäll. Uncle Dennis är vidare – det vet ni förstås – mycket road av maskiner. Han har en hel del maskiner för trädgårdsarbetet inklusive en 15 år gammal bil. Givetvis i det lilla formatet och lika givetvis en Austin. Häromdagen körde vi in en del hö från ett fält någon kilometer bort. En tvåhjulig kärra spändes till bilen och så bar det iväg med en rasande fart. Ni förstår, att se denne nästan konkave man med en kortklippt grå mustasch och dito pipskägg köra sin gamla kära Austin, som nätt och jämt hänger ihop, nedför backen med ca 80 kms fart, det trotsar all beskrivning – jag hade all möda i världen att hålla mej allvarlig, alla hemska perspektiv om ev dikeskörning till trots. Fast jag tror nu inte att han hamnar i diket. Och sedan hans halsbrytande manöver med bil och kärra på fältet och hur han öppnade gårdsporten med kofångaren – det var dråpligt – och allt med samma högtidliga min – jag gav mej på att han njöt intensivt. Han har nog mycken humor och ett otroligt stort intresse för det mesta. Två gånger har det hänt att han utan vidare lämnar matbordet för att slå upp något som samtalet kommit att beröra. Då står han inte att hejda, så jag har fått order om att inte leda in samtalet på sådana ömtåliga ting.

Tim, sonen i huset, hjälper till i trädgården. Han har tre år bakom sig i militärtjänst, därav två i Indien, men ingen krigstjänstgöring. Till hösten börjar han studera "agriculture" vid Readings universitet. Han är trivsamt, vi gjorde en cykeltur tillsammans igår i detta rika jordbrukslandskap. Nancy har sitt eget hushåll, men umgås ju mycket med de andra. Anne (också en dotter) väntas hem i morgon för en dag, hon har mycket att göra som de flesta sjuksköterskor – hon skall vara mycket rar och särskilt Uncle Dennis och Tim är "very fond of her" anser Aunt Stella. Ben (den andre sonen) kommer hem på torsdag. Han är ju inte stark – då han gjorde sin militära utbildning fick han krångel med hjärtat, vilket grämde honom mycket och ämnet är tabu i familjen. Han är lärare för nybörjare tydligen. Mary och hennes man är i London nu. De kommer ev. Till Sverige nästa år, då han ska studera något där. Joe är kvar i Egypten ett år till.

Och så huset! Först tyckte jag att det såg ut som ett gammalt vackert svenskt mejeri. Men nu skulle jag vilja kalla det en sammanbyggd by med gavlar och präng åt alla håll. Trädgården är mycket vacker och landen välskötta. De har haft ett väldigt arbete sedan de kom hit -46. Royal Air Force hade förläggning här under kriget och det förföll åtskilligt utomhus som inomhus – Marcell var ensam om trädgården.

Jag tror att familjen är mycket uppbytt här – det är gammal Morlands- bygd: Uncle Dennis läser texten i kyrkan i kväll kl 6, Tim har hand om byaklockan – vi var uppe och drog upp den nyss – osv. I morse var jag med Uncle Dennis, Aunt Stella och Tim till "Holy Communion". Den firas varje söndagsmorgon. Förestiglig skall söndagen vara en verkligt "quiet day", som Aunt Stella säger, fast nog går både hon och Uncle Dennis och småpysslar med litet av varje emellanåt, men söndagsfrid är här i den lilla byn. Alla hälsar. Aunt Stella "sends her love" till Mamma och hälsar att hon alltid bär mammans silverros. Också jag hälsar mycket. Till Omberg kommer jag knappast, men i mitten av oktober reser jag hem, då bör labbarna vara klara. Glömde att tacka för brevet. Tack! Det var det första som nådde mej förutom ett eftersänt brevkort. Jag märker att jag skrivit lite slarvigare än normalt. Sitter i en trädgårdsstol. Ursäkta!

Öved

Välkomna på Släktmöte Lördagen den 11 augusti

Vi tillbringar dagen i Gamla Linköping

Samling på Dahlbergs Café **klockan 10.00**
där vi avnjuter förmiddagsfika tillsammans
Klockan 11.00 är alla välkomna att gå en tur på
Fenomenmagasinet.
Vi träffas utanför klockan **10.55**

Lunch äter vi på Wärdshuset **klockan 13.00.**
På menyn står:
Ost- och örtspäckad laxfilé,
med potatis och vitvinsås, grönsaker
och kaffe på maten.

Om du har några allergier så hör av dig snarast till Lennart Ahlberg.

Mellan fm-kaffe och lunch och efter lunch
finns tid till att utforska närområdet.
Se nästa blad.

Klockan 15.00 träffas vi åter på Wärdshuset för sedvanliga
Släktmötesförhandlingar.
Dagen avslutas med eftermiddagskaffe.
Finns det sen intresse för ytterligare samvaro improviserar vi.

Väl mött !!!

INVIGNINGEN av LONDON-OLYMPIADEN 1948, saxat från ett av de sista breven före hemfärden och de fortsatta studierna i Uppsala.

Undantaget från de händelselösa dagarna var senaste torsdagen då Tim och jag var i London och bevistade Olympiadens öppnande på Wembley stadion. Det blev en mycket festlig dag, färgstark och fruktansvärt varm. Stadion var fylld av sommarklädda människor, 80000, som kom den att se ut som blomsterterrasser omkring idrottsplanen. Kl 2 marscherade två militärorkestrar in på arenan i granna röda uniformer och svarta pälsmössor hade de stackars pågarna – jag såg i kikaren att de blev nästan lika röda i synen som de var om byxorna. Den ena orkestern var skotsk – kiltar, hästmansmössor, säckpipor. De spelade för en långsam sak under det att de sakta och fjädrande gled fram över planen, en ganska egendomlig och tjusande anblick till omväxling med allt det mycket taktfasta stöveltrampet. Så kom kungligheterna och kl 3 började alla de tävlande defilera förbi – en suggestiv tillställning, som varade i 50 minuter. De ställde upp efter land på planen i den stekheta solen, som också krävde sina offer bland dem. Så öppnade konungen olympiaden, 7000 duvor släpptes ut ur korgar runt planen och flög hem till sina respektive länder för att bringa meddelande om att olympiaden hade börjat. En orkester spelade och en manskör sjöng "Olympisk hymn" skriven av Kipling. Malcolm Sargent dirigerade. Han är en av Englands mest kända dirigenter. Så kom facklan med den olympiska elden och oljan i en stenfunt tändes. Ärkebiskopen talade och kören sjöng Händels Halleluja- kör ur Messias. Det var ungefär vad som hände och det var verkligen väldigt roligt att ha sett det en gång. <http://www.bbc.co.uk/news/uk-13391235> (En åtta minuter film om olympiadens öppnande).

Friluftsmuseet Gamla Linköping är tillgängligt varje dag året runt.

Butiker och hantverkare har öppet hela året. Hos de flesta gäller öppettiderna vard kl 10-17, lör-sön kl 11-16.

Brandkårsmuseet.	Dagligen kl 11-16
Curmanska magasinet.	Dagligen kl 11-16
Grafiska museet.	Tis-tors, lör-sön kl 12-16
Kolonistugan Rosenhyddan.	Mån-fre kl 10-17, lör-sön kl 11-16
Skolmuseet.	Lör-sön kl 12-16

Museihemmen:

Carin Nilsons villa, Solliden
och von Lingens gård:

Öppna genom öppet hus Tis-sön kl 11-15.

Vallamuseerna:

Järnvägmuseet,
Odalmannens museum,
Tekniska Verkens Museum,
Westmanska Vagnmuseet,
Östra Torp:

Öppna genom öppet hus

Djuren vid Valla gård

Sommartid finns de flesta smådjuren ute i hagarna vid Valla gård.

Tage´ t ur Lådan. Årets Tage Danielssons Revy i Gamla Linköping.

Livemusik: Bruno Anderssons Bar Trio

Plats: Dahlbergs Caféträdgård, Gamla Linköping

E-post: 291lindgren@gmail.com

Kontakt: Sune Lindgren. 013-15 29 73

Pris: Ord - 150 kr

Tid: 2012-08-11. Kl. 19.00

Lek och lär i Bryggaregården

Under sommaren kan barn och vuxna uppleva hur det var att leva för hundra år sedan. I Bryggaregården gör vi olika gammaldags sysslor varje vecka. Vi tar till exempel reda på vad man åt förr och hur maten smakade och doftade. Vi provar också på att tvätta och skura trasmattor ute på gården. Ingen vecka är den andra lik, så kom in och titta vilken syssla vi ägnar oss åt just i dag!

Plats: Stads kvarteren, Friluftsmuseet Gamla Linköping

Pris: Fri entré

Kl 10-16

Morgonbestyr i gården

Titta in i Östra Torp-stugan och 1800-talets hemmansägare Johansson med familj

Pris: Fri entré

Åk tuff-tuff-tåg

Åk en tur med tuff-tuff-tåget! Dagliga turer mellan stads kvarteren

Plats: Friluftsmuseet Gamla Linköping

Pris: Barn under 7 år gratis. Övriga 20 kr/person, familjebiljett 100 kr.

Kl 11-16

Det finns fyra olika klockslag som är hållpunkter denna dag.
Anslut till vilket klockslag ni vill beroende på vad ni är intresserade av.
Anmälan behövs dock till lunch och eftermiddagskaffet.

Bra om det kommer många till släktmötesförhandlingarna
eftersom detta är blodet i vår förening.
Utan intresse kan inte en förening leva vidare.

På söndagen kan man åka till Västra Hargs kyrka.
I Västra Hargs kyrka finns den kyrkorgel som
Anders Adell var den förste kantor att spela på.

**Anmälan senast den 27 juli till:
Lennart Ahlberg
Örberga Bergsäter
585 99 Linköping
013 – 580 14**

Protokoll allmänt släktmöte Anders Adells Släktförening

Tid: 21 augusti 2010 kl 15.30

Plats: Lunnevads folkhögskola

§ 1 Sammanträdets öppnande

Ordförande Ann-Sofi Ringkvist öppnar mötet.

§ 2 Parentation

Parentation över sedan föregående släktmöte avlidna medlemmar.

Gertrud Adell
Lena Adell
Karl-Erik Hellström
Anita Jacobsson
Elisabeth Johansson
Ulla-Lena Örne

§ 3 Val av ordförande

Släktmötet väljer Ann-Sofi Ringkvist att leda dagens förhandlingar.

§ 4 Val av sekreterare

Släktmötet väljer Christina Thornesköld att föra dagens protokoll.

§ 5 Kallelse

Släktmötet förklaras behörigen utlyst.

§ 6 Val av justeringsmän

Släktmötet väljer Lennart Ahlberg och Marie Adell att jämte ordföranden justera dagens protokoll.

§ 7 Upprättande av röstlängd

Släktmötet godkänner att upprättad deltagarlista gäller som röstlängd.

§ 8 Verksamhetsberättelse

Anette Nystrand Svensson läser upp styrelsens verksamhetsberättelse för tiden 2008-08-23 – 2010-08-21. Släktmötet godkänner den att läggas till handlingarna.

§ 9 Ekonomi

Stefan Adell redogör för föreningens ekonomiska ställning. 2009-12-31 var behållning plusgirot kr 34 560,62 och bankkonton kr 4 789,93 och 2 400,93, totalt kr 41 751,48. Behållning totalt per 2010-08-21 är 38 845,98. Kostnaderna för släktmötet idag tillkommer.

Gullan Adell läser upp revisionsberättelsen för 2008-2010. Släktmötet godkänner den att läggas till handlingarna.

§ 10 Ansvarsfrihet

Släktmötet beviljar kassören och styrelsen ansvarsfrihet för tiden 2008-2010.

§ 11 Motioner

Inga motioner har inkommit.

§ 12 Årsavgift

Stefan föreslår samma årsavgift som tidigare, kr 80,- / enskild och kr 120,- / par. Släktmötet godkänner förslaget.

§ 13 Nästa allmänna släktmöte

Enligt stadgarna ska det allmänna släktmötet förläggas till Västra Harg vart tionde år. Styrelsen har på styrelsemötet idag diskuterat olika förslag, som Lennart informerade om. Beslutas att först samlas i Västra Harg (tid ca 1 timme) och sedan åka vidare till Valla folkhögskola, Linköping. Datum blir den 11 augusti 2012.

Ett förslag från styrelsen är att ha ett möte mellan det allmänna släktmötet. Anette och Björn ska flytta till ett hus, som ligger på Mjölby golfbana. Anette tänker skicka ut inbjudan att spela golf och sedan fika. Möjlighet finns då att lära sig lite om golfspel.

Essie talade om att hon haft några äldre släktingar hos sig och de hade börjat tala om gamla tider, vilket var mycket trevligt. Essie föreslår att hon bjuder in till sig släktingar som är 70 år och äldre. Samtalet skulle kunna spelas in. Ett bra förslag från Lotta är att de som har foton de vill få identifierade skulle kunna sända dessa till Essie.

§ 14 Släkträd

Ann-Sofie informerade om släkträdet. Konstverk släkträdet har Niklas dotter Johanna gjort och det går att beställa.

§ 15 Hemsidan

De foton som nu finns på hemsidan behöver kompletteras med namn och tidpunkt. Fler bilder kan läggas in. Bilderna ska skickas till Klas.

§ 16 Val av ordförande

Till ordförande för tiden fram till nästa släktmöte omväljes Ann-Sofi Ringkvist.

§ 17 Val av övriga ledamöter

Göran Wendelhof har uttryckt önskemål om att avgå, men tycker samtidigt att det är viktigt att vara med då det inte finns så många från hans släktgren. Förslag på ny ledamot Zandra Sjöberg eller Jessica Tryggstad.

Till styrelsen för tiden fram till nästa släktmöte omväljes Stefan Adell, Öved Adell (hedersledamot), Lennart Ahlberg, Claes Jonson, Inga Jonson, Klas Linnell, Anette Nystrand Svensson, Christina Thornesköld. Enligt stadgarna ska det finnas representanter för alla släktgrenar i styrelsen. Beslutas att välja in både Zandra Sjöberg och Jessica Tryggstad som nya ledamöter.

§ 18 Val av suppleanter

Till suppleanter för tiden fram till nästa släktmöte omväljes Lotta Hörberg och Mattias Adell samt nyval av Göran Wendelhof.

§ 19 Val av revisorer

Till revisorer för tiden fram till nästa släktmöte omväljes Gullan Adell och nyval av Birgitta Adell.

§ 20 Val av revisorssuppleanter

Till revisorssuppleanter för tiden fram till nästa släktmöte omväljes Johnny Ringkvist och nyval av Marie Adell.

§ 21 Val av ledamöter till valberedning

Som ledamöter till valberedning omväljes Gunnar Adell och Birgitta Adell. Gunnar är sammankallande.

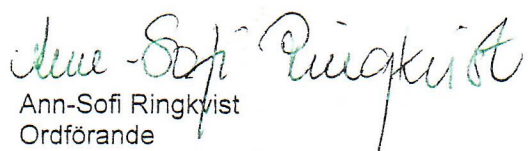
§ 22 Övriga frågor

Anette har fått brev från Boel Örne. Hon kunde inte komma då hon har besök från USA, men sänder hälsning. Det har också kommit brev från Barbro och Öved Adell, som inte heller kunde komma p g a att Öved inte orkar. De sänder också hälsning.

Ann-Sofie informerar om att Bo Adell har organiserat och sorterat rullband, kassetter m m och lämnat till Stefan. Allt ska lämnas in till Stifts- och Landsbiblioteket i Linköping. Där kan man besöka Östgötarummet. Där finns bl a släkttidningr, olika skrifter, album m m.

§ 23 Mötets avslutande

Ann-Sofie förklarar sammanträdet avslutat.

Ann-Sofi Ringkvist
Ordförande

Lennart Ahlberg
Justerare

Marie Adell
Justerare

Vid protokollet
Christina Thornesköld

VÄRLDEN ÄR LITEN!

***En liten berättelse om folkdräkten som syddes av Anna och användes av tre Marior
Från Nederluleå via Linköping - Nykil - Västerås - Helsingborg
Och slutligen Umeå.***

ANNA Hedvig Adell född 1889 21/10 Örtomta E, död 1972 19/10 Stjärnorp E var enda syster till fem bröder. Fadern AXEL Oskar Adell (f 1850 16/5 Västra Harg E, d 1925 1/4 Linköping E) var lärare och kantor i Örtomta. 1910-1916 var Annas äldre bror ANDERS Oskar (f 1885 31/7 Örtomta E, d 1938 4/5 Linköping E) folkskollärare och kantor i Gammelstad Nederluleå BD.

Till honom reste Anna 1913. Anders var mycket mån om sina yngre syskons utbildning och ordnade så att Anna nu blev intagen som elev vid Sunderbys Folkhögskola. Schemat från folkhögskolan visar att Anna, som tidigare bara varit hemma hos far och mor, nu fick bråda dagar från kl 8,30 till kl 7 på kvällen varje dag. Ämnena var: Geografi slöjd- skolkök huslig ekonomi räkning svenska och botanik. Folkhögskolan hade två linjer en manlig och en kvinnlig.

Anna var musikalisk, i sin ungdom spelade hon på den "gamla taffeln" (som nu finns hos oss här i Västerås). Hon sjöng gärna och var bland annat med i den kyrkokör som Anders Adell ledde. Samtidigt skötte hon hushållet åt brodern.

Att sy och brodera var något som Anna med glädje ägnade sig åt. Bland annat sydde hon en folkdräkt från Nederluleå socken:

Kjolen är rödbrun med smala ränder i rött och gult. Förklädet brunt med broderier vid nederkanten. En stor förklädesficka med broderier i grönt och gult medföljer.. Västen är klargrön kantad med rött band. Mössan brunt siden med fina broderier. Vit bomullsblus med hålsöm runt handleden. (Beskrivning Inger Adell)

Efter Nederluleåtiden bodde Anna hos sina föräldrar i Linköping. När Modern dog (1941 7/2) var hon omväxlande hos sina bröder, för att slutligen få ett rum på Stjärnhems ålderdomshem i Stjärnorp

Folkdräkten hamnade efter Annas död hos mina föräldrar Adam KNUT Adell (f 1896 11/10 Örtomta d 1980 20/10 Linköping) och Astrid INGEBORG (född Söderholm 1892 13/4 Vänga P, d 1984 2/4 Linköping).

Det var Knuts önskan att vår dotter Anna MARIA (MIA) Barbro (f 1962 28/10 Risinge E), som då var cirka 15-17 år, skulle få dräkten och bära den. På det sättet kom den först till Nykil och sedan till Västerås. Tiden gick och till slut lämnades den åter till oss, då den inte längre passade Mia.

Johans f.d. hustru MARIA Ulla (f Karlsson 1964 23/7 Järfälla AB) har norrländskt påbrå, varför vi tyckte att dräkten skulle komma till henne i Helsingborg. Hon använde den , men efter olyckan återlämnades den till oss.

I julas gav vi den till MARIA Sanna Cecilia Kamfjord (f 1987 14/5 Fors Z). Hon är dotterdotter till Ingers bror SVEN-OLOF Larsson(f 1930 15/3 Västerås) och bor nu i Umeå.

Hon har gått i Bäckedals Folkhögskola i Sveg i en textillinje, som hade ämnen som Människan Naturen Tekniken

Hon skriver :

" Jag blev verkligen överraskad när jag öppnade paketet. Aldrig trodde jag väl att jag skulle få en folkdräkt. Den passade väldigt bra. Jag blev glad över er gåva och jag skall verkligen vårda den ömt."

Så har då folkdräkten kommit tillbaka till de norrländska bygderna

Visst är väl Världen liten!!!

(Knut Adell har sammanställt ett häfte " Om och till min syster Anna " Linköping 1978.

Om någon är intresserad kan ett enkelt "nytryck" (50 sidor) erbjudas genom att 90 kronor insättes på Bo Adells postgirokonto 179507-9)

Bo Adell

© Bo Adell Västerås 2009.

Efterlysning:

"Jag håller på med "Faster Hedvigs dagbok" (Hedvig Jonssons).

Jag har en kopia av dagboken från 1882 - 1917.

Det saknas dagböcker från 1918- 1926 och 1928 till hennes död 1933."

Har någon släkting dessa? Tag kontakt med mig

Bo Adell Eriksgatan 26 724 60 Västerås aspbacka@telia.com

Bo Adell.

En dag på golfbanan i Mjölby.

Alla släktingar inbjöds till en släkträff mellan de stora släktmötena. Det kom ca 25 stycken. Det var en solig och vacker dag.

Vi samlades vid restauranten på Miskarps golfbanan, där vi intog lunch. Under lunchen underhölls vi av några små släktmedlemmar som stod på berget och sjöng för oss.

Efter detta var det dags att antingen gå runt golfbanan på egen hand eller få golflektioner av en golfinstruktör.

När provapåarna var klara var det gott med fika hemma i Anette och Björns trädgård. Vi väntade in de som gick banan innan det blev dags för mat på kvällen.

En trevlig dag var till ända.

Vid pennan Anette Nystrand

Dags att betala årsavgiften

Enskild 80 kr

Par 120 kr

0-17 år Gratis

Ett inbetalningskort skickas med för årets avgift.

Skriv namnen på inbetalningskortet på dom som årsavgiften avser.

Det går också att betala på annat sätt men det är viktigt att alltid skriva vem årsavgiften betalas för.

Enligt stadgarna ska avgiften betalas före juni månads utgång.

Postgirokonto:

23 02 38 - 8

Ändringsblankett

Adress

(Fylls alltid i)

Namn: _____

Adress: _____

Telefon: _____

Nyfödd

Födelsedatum: _____

Föräldrarnas namn: _____

Vigsel/Sambo

Namn: _____

Namn: _____

Vigseldatum: _____

Dödsfall

Namn: _____

Dödsdatum: _____

Skickas till:

Anette Nystrand Svensson

Miskarp 1

595 92 Mjölby